

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ieremiæ Prophetæ Threni Carmine redditi

Latomus, Jacobus

Antverpiae, 1587

Capvt IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69084)

Aleph.

Heu qualis rutilo apparet nūc squalor in auro?
 Quàm procul abcessit splendidus ille nitor?
 Saxa iacent totam passim disiecta per urbem,
 Materies sanctæ quæ fuit antè domus.

Beth.

Quàm sibi dissimilis facta est generosa Sionis
 Proles, à solito quàm procul acta gradu?
 Quæ prius obrizo vestita excelluit auro,
 En contempta, velut fictilis olla, iacet,

Gimel.

Exertant lamiaë distentas lacte papillas,
 Fætibus, & præstant iusta alimenta suis:
 At soboli pastum mater Solymæa recusat,
 Struthio in hoc morem dura sequuta tuum.

Daleth.

Sicca hæret sicco lactentis lingua palato,
 Quòd careat genitrix subleuet vnde sitim.
 Est alius qui panis opem deposcit: egestas
 Tanta sed annonæ est, vt dare nemo queat.

He.

Deliciis, dapibusque prius, luxuque fluentes,
 In triuijs stratos sustulit ægra fames.
 Quosque modò Oebalius murex coccusq; tegebat,
 Stercora pro lautis arripuere cibus.

Vau.

Nam Solyma infelix Sodomæ peccata scelestæ
 Vicit, & hinc grauior culpa sequuta premit.
 Concidit hæc subiti diuino fulminis ictu,
 Hostilem nullam ferre coacta manum.

Zain.

Zain.

Candidior niuibus fuerat Nazareus ordo,
 Nec tantum in puro lacte nitoris erat.
 Vultibus ipsorum species cedebat eburna,
 Sed neque Sapphiri tam bona forma fuit.

Heth.

Nunc quisque occurrit nigra fuligine turpis:
 Admoueas propius lumina, nosse neges.
 Carnibus absumptis, tantum cutis ossibus hæret,
 Corpus & exucci stipitis instar habet.

Teth.

Quam fuerat melius vitam finire sub ense,
 Inque breui spatio posse perire semel.
 Dura trahunt isti per lentam funera tabem:
 Nam quo se valeant pascere terra negat.

Iod.

Fœmina quæ fuerat minimè truculenta, feroxque,
 In sua defœuit pignora, & illa necat.
 Scindit ea, & sectas partes imponit ahenis,
 Has coquit, hinc tristem subleuat ægra famem.

Caph.

Compleuit Dominus conceptos mente furores,
 Effundens iræ tela facesque suæ.
 Igne Sionæas succenso perdidit arces:
 Tam celebre à fundo flamma cremauit opus.

Lamed.

Damna fidem superant, nulli potuere Tyranni
 Credere, nec populi quæ modò facta nocent.
 Haud fore rebantur vires, quæ rumpere portas
 Possent, & Solymas vi penetrare domos.

Mem.

Scilicet has clades falsi inuexere Prophetæ,
 Et pariter sancti turba ministra loci.
 In fontem medio Solymæ fudere cruorem,
 Corpora que immeritæ iusta dedere neci.

Nun.

Sanguine polluti fuso errauere per urbem,
 Cæcus ut incerto qui pede tentat iter.
 Sichorum penitus sordebant sanguine vestes,
 Ut posset munda tangere nemo manu.

Samech.

Ergo audiuerunt: vos hinc auertite fœdi,
 Carpite veloces hinc fera turba gradus.
 Parcite pollutis quicquam contingere dextris,
 Iurgantis populi hæc, atque abigentis erant,
 Addebant gentes: superum illos cura reliquit,
 Inter & Abramidas desijt esse Deus.

Phe.

Dispulit hos Domini facies irata, nec addet,
 Lumina ut illorum vertere amica velit.
 Sacrificum vultus non erubuere, senesque
 Nulla dignati sunt pietate viros.

Ain.

Dum Phariã spectamus opem, neque cernimus vllã,
 Ipsius vana decipimurque fide;
 Dũ foris auxilia hæud quicquã adiutura moramur;
 Debilis inuasit lumina nostra stupor.

Tfade.

Nutamus pedibus mediis per lubrica vicis,
 Quemque timebamus iam prope finis adest.
 Venit summa dies, rebusque nouissima nostris,
 Præcipitant celeri fata suprema gradu.

Coph.

Coph.

Præuertere hostes aquilinas cursibus alas,
 Nec nos cessarunt per iuga summa sequi.
 Insidias nobis per deuia rura locarunt.
 Semita dispositis non vacat vlla dolis.

Res.

Heu Christus Dominus vitæ spirabilis author,
 Sustinuit propter crimina nostra capi.
 Christe, tua nobis iucunda viuere in vmbra
 Per medias gentes tempus in omne dabis.

Sin.

Ærumnis gaude nostris habitator Idumes,
 Hussica diuitiis qui colis arua potens:
 Tu quoque supplicij calicem gustabis amari:
 Gustabis dixi? pocula plena bibes.
 Quo tibi nunc plaudis toto spoliabere cultu,
 Atque omni deinceps corpore nuduseris.

Thau.

Iam tua culpa suum finem Solymæa propago
 Accepit, pœnæ nunc modus esto tuæ.
 Captiua externum posthac non ibis in orbem.
 Arbitrio dabitur viuere posse tuo.
 Impia te porro Dominus multabit Idume,
 Obscurumque tuum non sinet esse scelus.

ORATIO IEREMIÆ.

Caput quintum.

Magne parēs hominū, rerūq; æterna potestas,
 Omnia qui dextra cunctipotente moues:
 Huc, age, flecte tuos oculos, quibus omnia cernis,
 Et quæ conditio nostra sit, oro, vide.

B 5

Oppro-